

Informacja w sprawie ustawy z dnia 16 listopada 2000 roku o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu

Informujemy, że zgodnie z art. 2 pkt. 1 lit. j) ustawy z dnia 16 listopada 2000 roku o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz.U. z 2010 roku, Nr 46, poz. 276) – zwanej dalej *ustawą*, instytucjami obowiązanyymi w rozumieniu tego aktu, są m.in. pośrednicy ubezpieczeniowi w zakresie ubezpieczeń na życie, chyba że za ich działania odpowiedzialność ponosi ubezpieczyciel. W związku z powyższym wspomniani pośrednicy ubezpieczeniowi są zobowiązani do wypełniania obowiązków, nałożonych przepisami *ustawy*, a w szczególności wynikających z art. 10a. Powyższy przepis nakazuje, między innymi, wprowadzenie przez instytucje obowiązane do procedur wewnętrznych zapisów, mających umożliwić prowadzenie analizy ryzyka wobec klientów i opartej na tej analizie środków bezpieczeństwa finansowego (również wzmożonych i złagodzonych, o których mówi *ustawa*). Wobec dotychczasowych klientów, instytucje obowiązane powinny przeprowadzić analizę ryzyka i rozpocząć stosowanie wobec nich środków bezpieczeństwa finansowego w oparciu o przeprowadzoną analizę, nie później niż do dnia 22 października 2010 roku, na podstawie art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1317). Wspomniana analiza ryzyka winna opierać się na przepisach *ustawy* i umożliwić instytucji obowiązanej stosowanie takich środków bezpieczeństwa finansowego, jakie są właściwe do ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu generowanego przez klienta. Pomocne dla instytucji obowiązanych mogą okazać się w tym zakresie publikacje międzynarodowe, w tym wytyczne publikowane na stronach internetowych Financial Action Task Force (FATF).

Podkreślić należy również, że ustawodawca w art. 9d ust. 1. pkt. 2 lit. b) przewidział możliwość odstąpienia od stosowania środków bezpieczeństwa finansowego, o których mowa w art. 8b ust. 3 pkt 1-3 (przy uwzględnieniu ryzyka prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu) w odniesieniu do umów ubezpieczenia na życie, w przypadku gdy składka roczna nie przekracza równowartości 1.000 euro lub składka jednorazowa nie przekracza równowartości 2.500 euro.